

Publicerad 2007-11-04 19:09 av mirrorball

Så är jag ensam hemma och tankarna kommer. Då blir det så här. Dikter & ord.

Minnena av dig kommer alltid tillbaka, jag är för naiv för mitt eget bästa

Ännu en söndagkväll i

ensamhet

Smulorna från morotskakan och de odiskade tallrikarna

äter långsamt upp mig innifrån

Sätter på musiken

försöker bli vän med den där

lyckan han sjunger om

(Du och jag sjöng alltid med så högt och falskt vi bara kunde i våra favoritlåtar

Vi dansade i takt med kärleken

du och jag

Skrattade och drog upp volymen lite till

Allt för att reta den sura gnälltanten

i lägenheten ovanför

Hennes tax som alltid skällde på oss

när vi mötte den i trapphuset

Minns du det?)

Jag lutar huvudet i handen

Kniper ihop ögonen, inte gråta

Jag blir inte längre överrumplad av minnena

nej, jag har vant mig vid att de dyker upp nu

Det skrämmar mig inte längre

(Men samtidigt skulle inget kunna skrämma mig mer

än det som händer just nu

För utan dig är disken och smulorna från morotskakan

självordmotiv)

Parlamentet på tv

Jag sitter i soffan och hoppas godtroget på att få skratta

tills tårarna rinner

Slänga av mig ångesten

som en tröja som blivit för varm

Men när gråten får mig att skaka

darra och kippa efter luft

är det dig jag tänker på

(Du log det där leendet och sade
att du skulle gifta dig med Johan Glans
när Sverige låter homosexuella att vigas
för han är Sveriges roligaste man, visst är han?
Jag skrattade och höll med dig
visste inte att Sveriges roligaste man skulle få mig att
skaka av gråt, månader senare)

Jag dricker mitt te
i små försiktiga klunkar
Bränner mig på tungan med flit
för inget annat kan göra ont längre
Rostar mackor men vill helst av allt
sticka ner en gaffel i brödrosten
Känna strömmen fara genom kroppen
i stället för saknaden av dig
Omväxling är något bra brukar man säga, eller hur?

(Jag vaknade av ett brak, och där låg du
med en förstörd överraskningsfrukost framför dig
på golvet
De rostade mackorna upp och ner
med björnbärsmarmeladen
utkletad mot parketten
och kaffet utspillt på min IKEA-matta
Du tittade upp på mig och vi fnissade tillsammans
Jag skrattade
Du sade skämtsamt att jag var tvungen att bli bättre
på att städa
att det kunde bli farligt om du fortsatte snubbla
över bortglömda låneböcker och dagdrömmande gittarer)

Jag ligger på sängen, har gett upp
I kväll vinner minnena trots allt
Tittar upp i taket, medveten om att allt det här är för stort och tungt
för att glömma genom musik eller te
Att glömma dig är omöjligt, du är en sån person
och jag vet det, innerst inne vet jag det
Ändå kan jag inte sluta försöka
Jag är för naiv för mitt eget bästa
För ju mer jag försöker glömma, ju mer minns jag

och ingenting
kan någonsin göra ondare än det

Texten är utskriven från Poeter.se
Författaren mirrorball med Poeter.se id #18945 innehar upphovsrätten